

WINCENTY KLEIST

POWSTANIEC WIELKOPOLSKI

BIURO UPAMIĘTNIANIA WALK I MĘCZEŃSTWA INSTYTUTU PAMIĘCI NARODOWEJ POSZUKUJE, BADA, EWIDENCJONUJE I OTACZA OPIEKĄ GROBY WETERANÓW WALK O WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ POLSKI.

W ROKU 2022 OBUWIM IPN W GDAŃSKU PLANUJE ZLECENIE I SFINANSOWANIE PRZEPROWADZENIA REMONTU NAGROBKA WINCENTEGO KLEISTA.

JEŻELI ZNASZ MIEJSCA, W KTÓRYCH SPOCZYWAJĄ NASI BOHATEROWIE – WYPEŁNIJ WNIOSEK ZE STRONY WWW.IPN.GOV.PL I PRZEŚLIJ DO WŁAŚCIWEGO ODDZIAŁU INSTYTUTU PAMIĘCI NARODOWEJ.

WINCENTY KLEIST

Wincenty Kleist urodził się 31 marca 1892 r. w Obrzycku, pow. Szamotuły. Jego rodzicami byli Marcin i Paulina, z domu Pańkowska. Ukończył szkołę powszechną. Po wybuchu I wojny światowej został wcielony do 10 pułku ułanów wojska pruskiego. Walczył w walkach na froncie francuskim, rosyjskim i austriackim.

Do Polski wrócił 18 grudnia 1918 r. Po kilku dniach od powrotu, dowiedziawszy się, iż w Szamotulach organizowane są oddziały powstańcze, udał się w tym kierunku, by spełnić swój patriotyczny obowiązek. 27 grudnia 1918 r. wstąpił jako ochotnik do kompanii szamotulskiej. Na

wieść o wybuchu powstania w Poznaniu, już 28 grudnia 1918 r. w Szamotulach nastąpiło przejście lokalnej władzy w ręce polskie. Częściowo rozbrojono tu nawet transport wojskowy jadący z Krzyża do stolicy Wielkopolski z pomocą dla Niemców. Wincenty Kleist walczył w składzie kompanii szamotulskiej pod dowództwem por. Franciszka Przybylskiego. Kompania 10 stycznia 1919 r. brała udział w zaciętych bojach o zdobycie Czarnkowa, a następnie o pozyskanie miejscowości Gulcz, Rosko i Wrzeszczyna na odcinku nadnoteckim. 4 lutego 1919 r. pierwszy pluton kompanii szamotulskiej wyparł nieprzyjaciela z Wrzeszczyny, która od tam pozostawała po polskiej stronie. Dzięki zwycięstwu pod Wrzeszczyną ofensywa niemiecka na odcinku Rosko została zatrzymana. Wincenty Kleist wraz ze swoją kompanią przez okres pięciu miesięcy toczył boje na odcinku nadnoteckim, po czym pod dowództwem porucznika Meissnera wyjechał do Inowrocławia. W Inowrocławiu z przybyłych ochotników zaczął formować się Toruński Pułk Strzelców pod dowództwem kpt. Władysława Koczorowskiego. W sierpniu 1919 r. pułk składał się z trzech batalionów, z których każdy został ulokowany w innym mieście – Inowrocławiu, Poznaniu i Gnieźnie. Wszystkie bataliony spotkały się 15 stycznia 1920 r. w Inowrocławiu ruszając do Torunia. 18 stycznia 1920 r. pułk wkroczył do miasta i zajął koszary. Kilka dni po zajęciu Torunia Wincenty

Kleist wraz z pułkiem wyruszył do Brodnicy, Wejherowa, Sierakowic i Lipusza obsadzając tym samym całą zachodnią granicę Pomorza. Toruński Pułk Strzelców zarządzeniem Ministra Spraw Wojskowych został w tym czasie przemianowany na 63. Toruński Pułk Piechoty.

W kwietniu 1920 r. 63 Toruński Pułk Piechoty został przetransportowany do Warszawy, po czym wyruszył, aby bronić dopiero co odzyskanej niepodległości w wojnie polsko-bolszewickiej. Wincenty Kleist wraz ze swym pułkiem walczył na linii Berezyny. Od maja 1920 r. do czerwca 1920 r. pułk, wchodząc w skład XXXI Brygady Piechoty, prowadził zaczepno-obrońną walkę nad Berezyną i Dnieprem. Zadaniem Brygady było zmylenie bolszewików poprzez częste wypadki, w taki sposób, aby nie zorientowali się oni w osłabieniu frontu 9. Dywizji Piechoty. Wincenty Kleist został ranny w trakcie jednej z potyczek i umieszczony w szpitalu w Żyrardowie. Kiedy doszedł do zdrowia wrócił do swojego macierzystego pułku i jako podoficer pełnił służbę w koszarach.

Po zakończeniu działań wojennych odszedł z wojska i zamieszkał w miejscowości Stryj w woj. stanisławowskim pracując jako strażnik więzienny. W 1938 r. za udział w powstaniu wielkopolskim i wojnie polsko-bolszewickiej został odznaczony Medalem Niepodległości. Po wojnie osiedlił się w Gdańsku. Wincenty Kleist zmarł 13 czerwca 1969 r. i został pochowany na Cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku.

Zdjęcie: „Kompania Szamotulska w Gulczu 1919 r.” z zasobów Muzeum Zamek Górków